

รายละเอียดครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้างที่ขายทอดตลาดพร้อมรื้อถอน
แบบท้ายประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ประมูลขายสิ่งปลูกสร้างที่ราชพัสดุ
ลงวันที่ ๒๗/.....กรกฎาคม ๒๕๕๙

ลำดับ ที่	เลขที่ส ครุภัณฑ์	ประเภท/ชื่อพัสดุ	วันที่ได้มา	จำนวน หน่วย	ราคาได้มา	ราคากาญชั่น ต่อ
๑	-	อาคารหอพัก นักศึกษา ๓ ชั้น	๒๕๐๘	๑	๒๐,๔๔๔,๙๗๐.-	๑๖๘,๔๕๒.-
(หนึ่งแสนแปดหมื่นแปดพันสี่ร้อยห้าสิบสองบาทถ้วน)						๑๖๘,๔๕๒.-

(ลงชื่อ) นิตา จิตา ประธานกรรมการ

(นางสาวเพญนภา พิสัยพันธ์)

พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ

(ลงชื่อ) นิกร ใจ กรรมการ

(นางนันทวน ใจกล้า)

พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ

(ลงชื่อ) ชุมพล ร่วงลือ กรรมการ

(นายชุมพล ร่วงลือ)

นายช่างโยธาชำนาญงาน

สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดจันทบุรี

ข้อกำหนดการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างอาคารหอพักนักศึกษา 3 ชั้น

วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี

1. ทั่วไป

1.1 ข้อบัญญัติส่วนที่เกี่ยวกับ “การรื้อถอนทำลาย” นี้ มีวัตถุประสงค์จะให้สมบูรณ์ในตัวเอง แต่เนื่องจากลักษณะอุปกรณ์หรือเครื่องมือต่าง ๆ เช่น นั่งร้าน, บันไดตี้, ปันจัน (Derricks), กว้าน (Hoists) ฯลฯ ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานรื้อถอนทำลาย จะต้องสร้าง, ติดตั้งตรวจสอบ, บำรุงรักษาและใช้งานให้เป็นไปตาม ข้อกำหนดเกี่ยวกับการสร้าง, ติดตั้งตรวจสอบ, บำรุงรักษาและใช้งาน อุปกรณ์ดังกล่าวซึ่งได้ระบุไว้ในข้อบัญญัติ ส่วนที่เกี่ยวข้อง

1.2 ในงานรื้อถอนทำลายนี้ ถ้าขั้นตอนของงานตอนใดมีเทศบัญญัติ, ประกาศกระทรวงหรือข้อบังคับใด ๆ ซึ่งรัฐได้ตราไว้ จะต้องปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด

1.3 ห้ามทำให้โครงสร้าง, ส่วนหนึ่งส่วนใดของโครงสร้าง, พื้นหรือค้ำยันชั่วคราว, นั่งร้าน, ทางเดินเลียบ (Sidewalk) เพิงหรือสะพานหรืออุปกรณ์, เครื่องมือใด ๆ รับน้ำหนักเกินพิกัดที่ปลอดภัย หรือเกินหนึ่งในสาม ของแรงประดับ

1.4 จะต้องจัดทางเดินหรือถนนให้ผู้ปฏิบัติงานใช้รวมทั้งแนะนำเส้นทางในการใช้ทางเดินหรือถนนนี้จะต้อง จัดให้มีแสงสว่าง ไม่มีขยะมูลฝอยหรือวัตถุอื่นทึบเกลื่อนกลาง

1.5 ไม่ซึ่งมีตะปูตอกยื่นออกมานะจะต้องถอนตะปูให้หมด หรือตอกให้ฝังเข้าไม่ได้ หรือตีพับและจะต้อง กระทำหันที่หลังจากรื้อไม้ออกจากโครงสร้าง หรืออาจก่อร่วนไม้เหล่านี้ไว้เพื่อถอนตะปูหรือเผาทิ้งภายหลัง

1.6 ป้ายและสัญญาณไฟเตือนอันตราย

1.6.1 ในงานรื้อถอนทำลายทุกรั้งจะต้องติดป้ายเตือนอันตรายไว้รอบบริเวณ รวมทั้งกันรั้วไว้บริเวณ ทางผ่านเข้าออก โดยเงินไว้เฉพาะที่ใช้เป็นเส้นทางเดินหรือบนย้ายวัสดุโดยแท้จริง

1.6.2 ในสภาพวีดครีม จะต้องมีหลอดไฟหรือสัญญาณไฟกะพริบสีแดงติดไว้ที่รั้วกัน

1.6.3 เมื่อพากงาน ผู้รับเหมาต้องจัดยางไว้ห้ามประชาชนที่จะเข้ามาในบริเวณงานรวมทั้งค้อยดูแล ความเรียบร้อยของป้ายเตือนอันตราย, ไฟแสงสว่างและรั้วกัน

1.7 ผู้ปฏิบัติงานซึ่งใช้เครื่องอสังกัดลม จะต้องสวมแวนนิรภัย ซึ่งได้รับการทดสอบความแข็งแรงของเลนซ์ และ โดยได้เป็นไปตามข้อบัญญัติความปลอดภัย ซึ่งร่ว่าด้วยเรื่อง “เครื่องป้องกันอันตรายต่อศีรษะ ดวงตาและ ภาระทางใจของผู้ปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม” และถ้าในบริเวณงานมีผู้คนมาก ผู้ปฏิบัติงานต้องสวม หน้ากากกรองฝุ่นด้วย

1.8 งานส่วนใดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการใช้แม่แร่ ให้ดูหมวดที่ 4 บทที่ 4

1.9 ขนาดของไม้ซึ่งกล่าวไว้ในข้อบัญญัติส่วนนี้ ให้ถือตามขนาดที่ซื้อขายในท้องตลาด

๑๗
๒๖๖๒
๐๘๐๘

2. การเตรียมงาน

2.1 ก่อนจะรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างซึ่งบางส่วนถูกไฟไหม้, น้ำท่วม, ภูกระเบิดหรือด้วยสาเหตุอื่น ๆ จะต้องใช้ระแงหหรือค้ายันกำแพงตามข้อกำหนดของส่วนราชการซึ่งเกี่ยวข้องหรือถ้าไม่มี ให้ปฏิบัติตามวิศวกรที่ได้รับมอบหมายความรับผิดชอบ และ ก่อนจะรื้อถอนอาคารให้วิศวกรของผู้รับจ้างเสนอแผนการปฏิบัติงานต่อผู้ควบคุมงานของผู้ว่าจ้างอนุมัติก่อน จึงจะเริ่มดำเนินการได้

2.2 การตัดบริการต่าง ๆ

2.2.1 จะต้องปิดไฟบริการไฟฟ้าต่าง ๆ ในสิ่งปลูกสร้าง และตัดหรือปิดสวิทช์ตัดตอนไฟฟ้าจากภายนอกก่อนที่จะเริ่มงานรื้อถอนทำลาย การตัดหรือปิดสวิทช์ตัดตอนนั้น ผู้รับเหมาหรือเจ้าของทรัพย์สินจะต้องแจ้งให้การไฟฟ้านครหลวงหรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเป็นผู้ดำเนินการ

2.2.2 จะต้องตัดบริการทางด้านแก๊ส, น้ำประปา, ไอ้น้ำ หรือบริการอื่นๆ โดยปิดวาล์วหรืออุปกรณ์ท่อหรือมิฉะนั้นให้มีบริการได้บ้าง โดยควบคุมการจ่ายจากภายนอกอาคารหรือที่ฟุตบาท ก่อนที่จะเริ่มงานรื้อถอนทำลาย แต่ละกรณีผู้รับเหมาหรือเจ้าของทรัพย์สินจะต้องแจ้งการประปานครหลวง, หรือบริษัทที่เกี่ยวข้องให้ทราบล่วงหน้าเพื่อนำมัติหรือดำเนินการให้

2.3 ถ้าจำเป็นต้องใช้ไฟฟ้า, น้ำ หรืออื่น ๆ ในงานรื้อถอนทำลาย สายหรือท่อต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องเป็นแบบเดินใช้ชั่วคราว โดยเปลี่ยนแนวทางเดินใหม่ หรือป้องกันโดยมีครอบแข็งแรงครอบไว้ ซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากองค์กรหรือบริษัทที่เกี่ยวข้องรวมทั้งต้องดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติหรือกฎหมายที่ควบคุมเกี่ยวกับเรื่องนี้

2.4 จะต้องถอดหัวต่าง, ประตุ ซึ่งเป็นกระจาดออกก่อนจะเริ่มงานรื้อถอนทำลาย

2.5 จะต้องสร้างรากันที่ช่องว่างซึ่งเปิดไว้ที่ผนังซึ่งหลุดอกนอกตัวอาคาร และอยู่สูงจากพื้นตั้งแต่ 90 เซนติเมตร ขึ้นไป การสร้างรากันดังกล่าวมีข้อยกเว้นสำหรับชั้นอาคารที่กำลังรื้อถอนกันอยู่ หรือชั้นล่างสุด

2.6 ปล่องหรือช่องว่างที่เปิดกว้างไว้ที่พื้น ถ้าไม่ใช่สำหรับขนถ่ายสิ่งรื้อถอนลงจะต้องมีฝาปิดหรือล้อมด้วยรากันหรือรากันตกและขอบกันของตก

2.7 ยกเว้นงานสักดัดซ่องที่พื้นเพื่อใช้เป็นช่องขนถ่ายสิ่งรื้อถอนและช่องสำหรับทิ้งวัสดุ การเตรียมสถานที่ที่เก็บวัสดุ และงานเตรียมการรื้อถอนทำลายที่จำเป็นแล้ว การรื้อถอนทำลายกำแพงผนังและพื้นอาคารจะต้องขนทิ้งไปยังสถานที่เก็บวัสดุที่เตรียมไว้ ก่อนที่จะเริ่มลงมือรื้อชั้นล่างต่อไปข้อกำหนดนี้ไม่บังคับเกี่ยวกับการรื้อโครงสร้างเป็นส่วน ๆ ซึ่งการรื้อนั้นได้เตรียมการไว้แล้วในการป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่ชีวิตผู้ปฏิบัติงานและทรัพย์สิน

2.8 ให้ผู้รับจ้างที่จะทำการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างต้องมีวิศวกรควบคุมการรื้อถอน (โดยมีใบประกอบวิชาชีพควบคุมการรื้อถอน) ให้ถูกหลักตามหลักวิชาชีพและความปลอดภัย

3. การป้องกันอันตรายต่อสาธารณะและบริเวณพื้นที่ชั้นล่างสุด

3.1 ก่อนเริ่มงานรื้อถอนทำลาย จะต้องปิดกั้นหรือทำการป้องกันฟุตปาดหรือถนนที่อยู่ใกล้กับบริเวณงานตามที่ได้กำหนดไว้ในหมวดนี้ ถนนที่จะออกไปสู่ถนนท่าจะต้องไม่มีสิ่งของหรือสิ่งกีดขวางใดๆ ทางเก็บ

3.2 ถ้ารื้อถอนทำลายสิ่งปลูกสร้างซึ่งสูงเกินกว่า 2 ชั้น หรือ 7.50 เมตร วัดจากระดับฟุตปาดหรือถนน และห่างจากขอบถนนตามแนวราบถึงสิ่งปลูกสร้างไม่เกิน 4.50 เมตร จะต้องสร้างหลังคากลุ่มฟุตปาดตลอดแนวที่ใกล้กับสิ่งปลูกสร้างให้แข็งแรง และให้กว้างพอที่การสัญจรไปมาจะไม่ติดขัดหลังคากลุ่มฟุตปาดดังกล่าว นั้นจะต้องมีแสงสว่างโดยธรรมชาติหรือใช้หลอดไฟฟ้าให้มีความปลอดภัยอยู่ตลอดเวลา

3.3 หลังคากลุ่มฟุตปาดดังกล่าวจะต้องรับน้ำหนัก 720 กิโลกรัมต่อตารางเมตร ได้โดยปลอดภัย และถ้าจำเป็นต้องกองของสุดเหล่านั้นไว้ หลังคากลุ่มจะต้องรับน้ำหนักได้อย่างน้อย 1,440 กิโลกรัมต่อตารางเมตร

3.4 ด้านชายคาและด้านปลายสุดของหลังคากลุ่มจะต้องสร้างให้สูงอย่างน้อย 1 เมตร ขอบนี้อาจจะสร้างตั้งจากหรืออุ้ยเป็นมุม 45 องศา ออกด้านนอกโดยยึดให้มั่นคงกับเสาและปูกระดานตรึงซิดกัน หรืออาจใช้รีดข้อบกันของตกยึดไว้ที่ฐานและซึ่งด้วยลวดตะแกรงอาบสังกะสีขนาดเบอร์ 16 U.S. gauge

3.5 หลังคากลุ่มที่เปิดช่องไว้สำหรับขถ่ายสิ่งรื้อถอนจะต้องปิดไว้ตลอดเวลาเว้นแต่ตอนที่ทำการขถ่ายจริงๆ

3.6 ไม้กระดานปูหลังคากลุ่มฟุตปาด จะต้องหนาไม่น้อยกว่า 5 เซนติเมตร ปูซิดกันและป้องกันน้ำรั่วซึม ขันส่วนต่าง ๆ ของหลังคากลุ่มจะต้องยึดกันแน่แข็งแรงและต่อกันโดยไม่หลุดออกได้ง่าย หรือไม่ทำให้โครงสร้างซึ่งเปลี่ยนรูปไป

3.7 ถ้าพื้นหลังคากลุ่มไม่ได้สร้างติดกับผนังของสิ่งปลูกสร้างที่จะทำการรื้อจะต้องทำรั้วกันตลอดแนวฟุตปาดด้านที่ใกล้อาคาร ข้อกำหนดนี้ไม่บังคับสำหรับบางแห่งซึ่งอาจเว้นช่องสร้างประตูเลื่อนหรือประตูปิดเปิดไว้ตามความจำเป็นของงาน

3.8 ในกรณีที่ระยะห่างระหว่างขอบฟุตปาดกับสิ่งปลูกสร้างเกินกว่า 4.50 เมตร และน้อยกว่า 7.50 เมตร การสร้างหลังคากลุ่มทางเดินอาจจะสร้างตามแบบดังได้กล่าวแล้วหรือแทนที่จะสร้างเป็นแบบหลังคากลุ่ม อาจจะสร้างเป็นรั้วกันแข็งแรงตามแนวขอบฟุตปาดด้านใกล้สิ่งปลูกสร้าง หรือถ้าได้รับอนุญาต อาจจะสร้างติดกับฟุตปาดตามแนวของถนนด้านใกล้สิ่งปลูกสร้าง

3.9 จะต้องสร้างรั้วกันดังกล่าวไม่หรือสุดอุ่นที่เท่ากับสูงอย่างน้อย 1.80 เมตร และกันทึบหันด้านสูงและด้านยาวตลอด ยกเว้นแต่ส่วนที่เปิดช่องไว้ทำเป็นบานปิดเปิดหรือประตูเลื่อนตามความจำเป็นของงาน

3.10 ถ้าระยะห่างระหว่างขอบฟุตปาดกับสิ่งปลูกสร้างเกินกว่า 7.50 เมตร อาจจะสร้างหลังคากลุ่มหรือรั้วกันดังได้กล่าวแล้ว หรือแทนที่จะสร้างเป็นแบบหลังคากลุ่มหรือรั้วกันอาจจะสร้างเป็นรั้วกันให้แข็งแรงตามแนวขอบฟุตปาด หรือขอบถนนตลอดความยาวของพื้นที่ปฏิบัติงานรื้อถอนทำลาย โดยมีคันปิดกันยกปิดเปิดได้ตามความจำเป็นของงาน

บ纽
จันทร์
๑๗๘

3.11 ต้องไม่คลุมถึงทางเข้าอาคารที่จะรื้อถอนทำลาย ถ้าสร้างหลังคาคลุมทางเดินไว้ อาจจะสร้างหลังคาทางเข้า (Canopy) ให้ยื่นยาวออกจากขอบตึกไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร ในแต่ละกรณีหลังคาจะต้องกراجกว่าทางเข้าหรือช่องประตูอาคารอย่างน้อย 60 เซนติเมตร และหลังคาทางเข้าตั้งกล่าวจะต้องสร้างให้แข็งแรงเช่นเดียวกับหลังคาคลุมทางเดินตามที่ระบุไว้ในข้อ 3.6

4. การขันถ่ายวัสดุจากการรื้อถอนทำลาย

ก. โดยผ่านระบบายวัสดุ (Chute)

4.1 ห้ามทิ้งวัสดุลงมาจากที่สูงลงสู่พื้นภายนอกอาคารเว้นแต่ได้ทำการระบบายวัสดุที่ปิดมิดชิดโดยใช้ไม้

หรือโลหะ

4.2 ระบบายวัสดุชี้่งเอนทำมุม 45 องศา กับแนวราบ จะต้องมีฝาสี่ด้านปิดมิดชิด จะเปิดໄว้ไกล์หรือที่พื้นอาคารเพื่อรับวัสดุที่ขึ้นทึ้งเท่านั้น

4.3 ช่องปิดดังกล่าวตามข้อ 4.2 จะต้องสูงไม่เกิน 1.20 เมตร วัดตามแนวผนังของท่อระบบายวัสดุและช่องที่เปิดໄว้ เช่นนี้ทุกชั้นไม่นับชั้นบนสุดจะต้องปิดໄว้ตลอดเวลาที่ไม่ใช่งาน

4.4 ระบบายวัสดุที่ทำมุมน้อยกว่า 45 องศา กับแนวราบ อาจจะเปิดฝาด้านบนໄว้ได้เว้นแต่ ถ้าจุดชี้่งระบบายนี้ถ่ายวัสดุไปยังระบบายวัสดุอีกรางหนึ่งซึ่งทำมุมเกินกว่า 45 องศา กับแนวราบ จะต้องมีฝาปิดด้านบนรวม จุดนั้นเพื่อป้องกันวัสดุหลักออกนอกวง

4.5 จะต้องสร้างประตูปิดแข็งแรงปิดໄว้กับระบบายวัสดุที่ไกล์จุดที่ถ่ายวัสดุออก และมีคนงานที่ได้รับมอบหมายค่อยปิดเปิดประตูรวมทั้งควบคุมการถอยหลังรถบรรทุก และการถ่ายวัสดุลงรถบรรทุก

4.6 จะต้องมอบหมายให้คนงานดังกล่าวค่อยห้ามบุคคลอื่นไม่ໄมให้ยืนและหรือผ่านได้ทางระบบายวัสดุ

4.7 เมื่อไม่มีการระบบายวัสดุ บริเวณอันตรายแบบปาร่างระบบายจะต้องปิดกันด้วยรั้ว หรือสิ่งอื่นซึ่งไม่ให้เดินผ่านได้สะดวก

4.8 บริเวณช่องที่เปิดໄว้ชั้นบนเพื่อให้คนงานเทียบหรือวัสดุลงระบบาย จะต้องมีรั้วปิดกันแข็งแรงสูงอย่างน้อย 90 เซนติเมตร นับจากพื้นห้องหรือพื้นชั้นคนงานยืนโดยวัสดุลงระบบาย

4.9 ถ้าใช้รัตเข็นล้อเดียวสำหรับขนถ่ายวัสดุลงระบบายจะต้องสร้างขอบกันของตก หรือกันชนหนาไม่น้อยกว่า 5 เซนติเมตร และสูง 15 เซนติเมตร ไว้ที่ปากช่องที่เปิดໄว้ที่ระบบายและจะต้องใช้ม้ำปูปิดช่องว่างระหว่างระบบายกับช่องที่เปิดໄว้ที่ระบบาย ซึ่งจะต้องใช้รัตเข็นเข็นผ่านไป

ข. โดยผ่านช่องที่เปิดໄว้ที่พื้น

4.10 ถ้าใช้วิธีการทิ้งวัสดุผ่านช่องที่เปิดໄว้ที่พื้น โดยไม่ใช้ระบบายวัสดุ พื้นที่ของช่องเปิดที่ขึ้นต่าง ๆ แต่ละชั้นระหว่างพื้นชั้นบนซึ่งจะทำการรื้อถอนทำลายกับชั้นล่างที่รับวัสดุจะต้องไม่เกิน 25% ของพื้นที่ทั้งหมดของพื้นชั้นหนึ่ง ๆ

นาย
ชัย
คง
ลักษณ์

4.11 พื้นที่ทั้งหมดของพื้นชั้นหนึ่ง ๆ อาจคำนวณได้โดยวิธีวัดความกว้างยาวของห้องจากขอบหนังสือด้านในซึ่งรวมทั้งพื้นที่ของช่องที่เปิดไว้ที่พื้น

4.13 ช่องที่เปิดไว้ที่พื้นใต้ชั้นที่กำลังรื้อทำแพง, ผนังห้องหรือพื้น จะต้องมีรั้วกันตกและขอบกันของทุกมาตรฐานกันไว้ หรือใช้มีกระดานปูดช่องว่างนั้น ถ้าไม่ใช้เป็นช่องสำหรับเทวัสดุ

4.14 จะต้องสร้างรากันหรือรั้วกันตกให้แข็งแรงรอบช่องที่เปิดไว้ที่พื้นตามขนาดต่าง ๆ โดยมีความสูงไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร และห่างจากขอบช่องที่เปิดไว้ที่พื้นไม่น้อยกว่า 1.80 เมตร ห้ามรื้อรากันหรือรั้ว กันตกออกจากกว่าได้ลงมือรื้อถอนทำลายชั้นที่อยู่เหนืออัดไปลงมาอย่างชั้นดังกล่าวและได้ขันถ่ายขยายออกจากพื้นเรียบร้อยแล้ว

4.15 ในการสักดิ์ช่องที่พื้นของชั้นอาคารระหว่างชั้นที่กำลังรื้อถอนกับชั้นพื้นรับวัสดุ ถ้าการสักดินั้นจะทำให้พื้นหรือบางส่วนของพื้นชั้นอาคารเหล่านั้นไม่ปลอดภัย จะต้องสร้างระแนงรับไว้

5. บันไดถาวร ทางผ่านและบันไดใต้

5.1 เส้นทางทุกแห่งที่จะเข้าสู่อาคารที่จะทำการรื้อถอนทำลายจะต้องปิดกันไว้ มิดชิดตลอดเวลา ยกเว้น บันไดถาวร, ทางผ่านและบันไดใต้ ซึ่งคนงานจำเป็นใช้ในการปฏิบัติงาน

5.2 บันไดใต้ที่นำมายใช้งานจะต้องสร้างและใช้วัสดุให้เป็นไปตามข้อกำหนดในหมวดที่ 3 เรื่อง “บันไดใต้” ของข้อบัญญัตินี้

5.3 จะต้องรักษาบันไดถาวร, ทางผ่านและบันไดใต้ ซึ่งกล่าวไว้ในข้อ 5.1 ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย

5.4 จะต้องพาดบันไดใต้หรือแผ่บันไดให้ยืนเลยพื้นหรือยกพื้นไม่น้อยกว่า 1 เมตร

5.5 จะต้องยึดบันไดใต้ให้มั่นคงไม่ให้ฐานไถลลื่นหรือปลายเคลื่อนตัวไปได้

6. การรื้อผนัง

6.1 ห้ามปล่อยให้เศษที่รื้อจากผนังปูนหรือส่วนที่สร้างด้วยปูนร่วงหล่นบนพื้นอาคาร โดยที่เศษขึ้นส่วนเหล่านั้นมีน้ำหนักรวมเกินกว่าน้ำหนักที่พื้นจะรับได้

6.2 ห้ามปล่อยให้ผนังซึ่งสูงเกินกว่า 22 เท่าของความหนาของผนังนั้นตั้งอยู่โดยเดี่ยวโดยไม่มีรั้วแนบข้าง ยันอยู่ด้านข้าง เว้นแต่ผนังนั้นจะอยู่ในสภาพดีและออกแบบไว้ตั้งแต่ต้นให้ทรงตัวอยู่ได้โดยไม่ต้องมีค้ำยันรับ

6.3 ห้ามอนุญาตให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานบนสันกำแพงหรือผนังขณะที่ดินฟ้าอากาศแปรปรวน

6.4 ห้ามตัดหรือรื้อถอนองค์อาคารซึ่งเป็นโครงสร้างหรือรับน้ำหนักอยู่จนกว่าจะได้รื้อถอนชั้นต่าง ๆ เนื่องพื้นที่กำลังรื้อถอนออกหมดแล้ว และได้ขันถ่ายเศษวัสดุที่รื้อถอนหมดแล้ว ความข้อนี้ไม่ครอบคลุมถึง การตัดคานพื้นตามวัตถุประสงค์ ซึ่งได้กล่าวไว้ในบทที่ 4 หมวดที่ 5 นี้ หรือเพื่อการติดตั้งอุปกรณ์หรือ ตามที่ได้กล่าวไว้ในข้อ 9.7 หมวดที่ 5 นี้

6.5 ก่อนการรื้อถอนผนังภายในหรือภายนอกห้างจากช่องที่เปิดไว้ที่พื้นไม่เกิน 3 เมตร ซึ่งวัสดุที่รื้อถอนอาจจะร่วงหล่นลงมาทางช่องนี้ได้ทันที จะต้องปูกระดานปิดช่องที่เปิดไว้ดังกล่าวให้มั่นคงกว่าจะได้กันผู้ปฏิบัติงานซึ่งทำงานอยู่ตามชั้นต่าง ๆ ข้างล่างออกไปหมวดแล้ว หรือได้ปิดกันทางที่จะเข้ามายังชั้นต่าง ๆ ดังกล่าว

6.6 การรื้อถอนอาคารซึ่งสร้างเป็นแบบโครงเหล็ก (Skeleton Construction) จะต้องไม่รื้อโครงเหล็กออกจนกว่าจะได้รื้อส่วนที่เป็นปูนออกหมดแล้ว ในระหว่างดำเนินการรื้อถอนและขณะถ่ายส่วนที่เป็นปูนลงมาจะต้องไม่มีเศษวัสดุหล่นค้างอยู่ตามคน ความหลักหรือองค์อาคารอื่น ๆ

6.7 จะต้องจัดทางเดินให้แก่ผู้ปฏิบัติงานที่จะต้องขึ้นไปทำงานตามนั่งร้านหรือผนัง ทางเดินนี้จะต้องกว้างไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร

6.8 หลังจากเสร็จงานวันหนึ่ง ๆ จะต้องให้ผนังซึ่งยังรื้อไม่เสร็จทรงตัวอยู่ได้ โดยไม่มีอันตรายจากการพังทลายลงมา

6.9 ห้ามรื้อกำแพงซึ่งมีฐานรากใช้สำหรับกันดิน หรือสำหรับต่อจากอาคารจนกว่าได้ค้ำยันหรือใช้ระแนงรับและได้ขุดตื้นออกหมดแล้ว หรือได้ใช่นั่งร้านเหล็กหรือไม้ตอกกันไว้แล้ว

6.10 ในการรื้อถอนปล่องควันที่สร้างด้วยอิฐหรือคอนกรีตซึ่งไม่ป้องกันภัยในการทิ้งวัสดุที่รื้อลงมาให้ทิ้งวัสดุดังกล่าวลงในปล่องควัน

6.11 จุดบนด้วยวัสดุที่ปลายร่างระบายน้ำวัสดุซึ่งอยู่ใกล้หรือที่ฐานปล่องควัน จะต้องป้องกันอันตรายโดยทำหลังคาทางเข้า (Canopy) ปูด้วยไม้กระดานให้มีความแข็งแรงเทียบเท่าหลังคาดคลุมทางเดินดังได้กล่าวไว้ตามข้อ 3.6 หมวดที่ 5 นี้

6.12 จะต้องจัดหาหมากแข็งซึ่งมีคุณภาพเชื่อถือได้ให้ผู้ปฏิบัติงานรื้อถอนทำลายใช้ส่วนของปฏิบัติงาน

6.13 จะต้องกำหนดสถานที่ที่ทำการช่วยร้าวในงานก่อสร้างและที่วางกล่องเครื่องมือ ให้อยู่ในบริเวณที่จะไม่เกิดอันตรายจากผนังหรือวัสดุต่าง ๆ ที่หล่นลงมา

7. แครร์รับวัสดุที่หล่นจากการรื้อถอน (Catch platform)

7.1 การรื้อผนังด้านนอกอาคารซึ่งสูงเกินกว่า 21 เมตร จะต้องสร้างแครร์รับวัสดุที่หล่นจากการรื้อถอนตามแนวด้านนอกผนังเพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่ประชาชน หรือผู้ที่ปฏิบัติงานเบื้องล่าง

7.2 จะต้องสร้างแครร์รับวัสดุดังกล่าวทางด้านนอกผนังอาคารให้ต่ำกว่าชั้นที่กำลังรื้อถอนไม่เกินชั้น

และเมื่อการรื้อถอนได้กระทำมาจนถึงชั้นที่สามนับจากพื้นดิน ก็ไม่จำเป็นต้องสร้างแครร์รับวัสดุ

7.3 แครร์รับวัสดุจะต้องกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร วัดตามแนวราบจากผนังอาคารและจะต้องมีขาหยั่ง (Outriggers) และปูกระดาน กระดานจะต้องปูชิดกันและไม่เว้นช่องว่างตอนที่ต่อกับผนัง

7.4 อาจจะสร้างแครร์รับวัสดุ โดยใช้วัสดุอย่างอื่นนอกเหนือจากไม้ แต่วัสดุนั้นจะต้องมีความแข็งแรงเทียบเท่า และไม่เสื่อมสภาพเมื่อยืนวัสดุหล่นลงมากระแทก

7.5 แคร์รับวัสดุจะต้องรับน้ำหนักบรรทุกไม่น้อยกว่า 600 กิโลกรัม / ตารางเมตร

7.6 แคร์รับวัสดุจะต้องวางเอียงโดยขอบด้านนอกสูงกว่าขอบด้านในอย่างน้อย 15 เซนติเมตร

7.7 ขาหยังจะต้องแข็งแรงพอที่จะค้ำยันไว้ให้แคร์รับวัสดุพังลงมา และจะต้องวางห่างกันระยะไม่เกิน

3 เมตร

7.8 ขาหยังจะต้องวีที่ยันรับแข็งแรง เช่น ยันกับตัวอาคารหรือมีค้ำยันที่ยึดมั่นคงผ่านทางช่องหน้าต่าง ไม้กระดานซึ่งปูไว้ โดยวีขาหยังรับจะต้องมีความหนาไม่น้อยกว่า 5 เซนติเมตร ปลายกระดานจะต้องปูทับกันที่จุดยันรับ โดยเกยห่างจากจุดยันรับอย่างน้อย 30 เซนติเมตร กระดานทุกแผ่นจะต้องตรงไม่ให้เคลื่อนตัวได้

7.9 จะต้องสร้างกรอบทำมุม 45 องศา กับแนวราบที่ขอบด้านนอกของแคร์รับวัสดุ โดยมีความกว้างไม่น้อยกว่า 120 เซนติเมตร นับตามแนวเอียงของกรอบจากขอบแคร์รับวัสดุ

7.10 กรอบดังกล่าวซึ่งด้วยลวดตะแกรงอาจสังกะสีไม่น้อยกว่าลวดเบอร์ 16U.S. gage wire และซองตะแกรงขนาด 3.7 เซนติเมตร รวมทั้งจะต้องมีไม้ไยยึดแผ่นตะแกรงดังกล่าว ทุก ๆ ระยะ 3 เมตร

7.11 จะต้องไม่มีช่องว่างระหว่างแผ่นตะแกรงกับแคร์รับวัสดุ

7.12 ไม้ไยยึดแผ่นตะแกรงจะต้องมีขนาดหน้าตัดไม่น้อยกว่า 5×15 เซนติเมตร โดยด้านยาวกว่าจะต้อง ตั้งฉากกับขอบแผ่นตะแกรง

7.13 ห้ามชนถ่ายวัสดุทึ่งลงบนแคร์รับวัสดุ หรือใช้แคร์รับวัสดุเป็นที่เก็บวัสดุสิ่งของ

8. การรื้อพื้น

8.1 คำว่า “โค้งตั้งพื้น” (Floor arches) ในข้อบัญญัติต่อไปนี้ให้หมายถึงพื้นปูซึ่งปูนปิดระหว่าง คานพื้นและคานหลักโดยไม่คำนึงถึงว่าจะเป็นพื้นแบบใด โดยให้รวมถึงรือฐานรากทั้งหมด

8.2 ในการสกัดซ่องที่โค้งตั้งพื้นซึ่งปูปิดแนวเดียวตลอดระหว่างคานหรือจุดรับ 2 ตำแหน่งส่วนของโค้งตั้งพื้นที่จะสกัดทำซ่องดังกล่าวอาจจะสกัดออกกว้างเพียงได้ก็ได้ แต่จะต้องสกัดตลอดแนวโค้งตั้งพื้นซึ่งระหว่างช่วงคานหรือช่วงจุดรับ

8.3 การส่งให้ลูกจ้างรื้อพื้นออก จะต้องจัดหาไม้กระดานขนาดหนาและกว้างไม่น้อยกว่า 5×25 เซนติเมตร ให้ลูกจ้างใช้ในการรื้อโค้งตั้งพื้น การวางไม้กระดานจะต้องมั่นคงพอที่จะรับผู้ปฏิบัติงานไว้ได้ ถ้าโค้งตั้งพื้นถล่มลงมาโดยไม่คาดฝัน และถ้าจำเป็นต้องใช้ผู้ปฏิบัติงานยืนทำงานโดยเหยียบกระดาน ขากจะแผ่น ระยะระหว่างกระดานจะต้องไม่เกิน 40 เซนติเมตร

8.4 จะต้องจัดทางเดินกว้างไม่น้อยกว่า 75 เซนติเมตร ปูด้วยกระดานขนาดหนาและกว้างไม่น้อยกว่า 5×25 เซนติเมตร เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานใช้เดินไปยังจุดปฏิบัติงาน โดยไม่ให้เดินบนคานโคลง ๆ

8.5 จะต้องตอกคานยึดรับไม้กระดานพื้นทางเดินให้แข็งแรง คานยึดตั้งกล่าวจะต้องวางอยู่บนคานพื้น หรือคานหลัก โดยไม่วางบนโค้งตั้งพื้นเพียงอย่างเดียว

เจ้าหน้าที่
วันที่
ลงนาม

8.6 ขณะที่ทำการรื้อโค้งตั้งพื้น จะต้องห้ามไม่ให้ผู้ปฏิบัติงานอยู่ในบริเวณต่างจากโค้งตั้งพื้นนั้นลง และจะต้องสร้างรากันไว้ไม่ให้ผู้ใดเข้าได้สะทก

8.7 ห้ามรื้อโค้งตั้งพื้นจนกว่าจะได้เก็บข่ายและวัสดุที่ไม่จำเป็นใช้งานอีน ๆ บนโค้งตั้งพื้นและบริเวณรอบ ๆ ในระยะ 6 เมตร เรียบร้อยแล้ว

8.8 ไม้กระดานซึ่งนำมาใช้ทำพื้นทางเดินเพื่อป้องกันอันตรายเป็นการชั่วคราวนั้น จะต้องเป็นไม้ที่สมบูรณ์ไม่มีตำหนิ และหนาอย่างน้อย 5 เซนติเมตร บุชิดกัน ปลายกระดานจะต้องต่อทับกันอย่างน้อย 10 เซนติเมตร และหนาอย่างน้อย 5 เซนติเมตร บุชิดกัน ปลายกระดานจะต้องต่อทับกันอย่างน้อย 10 เซนติเมตร โดยวางอยู่บนสิ่งรองรับที่มั่นคง เพื่อป้องกันการหลุดออกจากการกันขณะรับน้ำหนัก

9. สถานที่เก็บวัสดุ

9.1 ห้ามเก็บวัสดุที่รื้อถอนออกหรือขยะบนพื้นอาคารหรือโครงสร้างที่จะรื้อถอนทำลายเกินกว่าพิกัดน้ำหนักที่พื้นนั้นจะรับได้

9.2 สำหรับอาคารที่ใช้พื้นไม้อาจจะรื้อกระดานพื้นได้ไม่เกินหนึ่งชั้นจาก พุตปาธอน เพื่อใช้เป็นที่เก็บขยะ โดยจะต้องป้องกันวัสดุที่ร่วงหล่นลงมาไม่ให้กระแทกเป็นอันตรายต่อการทรงตัวของโครงสร้างอาคารนั้น

9.3 ในกรณีจำเป็นต้องคงคานไม้รับพื้นเอาไว้เพื่อใช้เป็นระแนงยึดผนังภายนอก หรือเพื่อให้ผนังภายนอกทรงตัวโดยลำพังอยู่ได้ จะต้องไม่รื้อถอนคานดังกล่าวจนกว่าจะได้สร้างค้ำยันอื่นขึ้นมาบันทึกที่แล้ว

9.4 สำหรับอาคารที่ไม่สามารถรื้อถอนโค้งตั้งพื้นออกได้สูงไม่เกิน 7.50 เมตร นับจากพุตปาธอน เพื่อใช้เป็นที่เก็บขยะ แต่การรื้อถอนนี้จะต้องไม่เป็นอันตรายต่อการทรงตัวของโครงสร้างอาคารนั้น

9.5 ถ้าการรื้อโค้งตั้งพื้นดังกล่าวมากกว่าหนึ่งชั้นพื้น การรื้อถอนจะต้องเริ่มตั้งแต่พื้นที่อยู่สูงสุดแต่จะต้องไม่เกิน 7.50 เมตร นับจากพุตปาธอน และทยอยรื้อขึ้นล่างลงมาตามลำดับตามความจำเป็นของงาน

9.6 มีวิธีให้เลือกอีกวิธีหนึ่งคือ การรื้อโค้งตั้งพื้นจากที่ที่เก็บวัสดุอาจจะเริ่มตั้งแต่ชั้นล่างสุดแล้ว ทยอยรื้อขึ้นสูงขึ้นไป แต่มีข้อแม้ว่า การรื้อพื้นขึ้นที่สูงถัดขึ้นไปนับจากชั้นล่างสุดจะต้องรอไว้ก่อนจนกว่าขยะในที่เก็บวัสดุจะกองสูงขึ้นมาไม่เกินหนึ่งชั้นให้โค้งตั้งพื้นที่จะรื้อถอนนั้น

9.7 คานเหล็กรับพื้นซึ่งเป็นคานระหว่าง (Intermediate steel floor beams) ซึ่งไม่เกี่ยวกับการทรงตัวของโครงสร้างอาจจะรื้อออกจากที่เก็บวัสดุได้ตามที่ได้กล่าวในข้อ 9.4

9.8 การเหววัสดุจากชั้นบนลงมาที่ที่เก็บวัสดุจะต้องไม่กระทำติดต่อกัน โดยเฉพาะในช่วงที่ผู้ปฏิบัติงานกำลังรื้อโค้งตั้งพื้น, คานพื้น หรือปฏิบัติงานอย่างหนึ่งอย่างใดในที่เก็บวัสดุนั้น

9.9 จะต้องระวังไม่ให้ผนังรับแรงดันทางด้านซ้ายเนื่องจากการกองวัสดุหรือรับแรงกระแทกจากวัสดุที่หล่นลงมา

9.10 จะต้องปิดกันบริเวณที่เก็บวัสดุซึ่งจะเทวสุดลงมายกเว้นแต่ช่องที่เปิดไว้สำหรับขันถ่ายวัสดุและจะต้องปิดช่องที่ปิดไว้นี้ตลอดเวลาที่ไม่มีการขันถ่ายวัสดุ

10. การรื้อถอนเหล็กโครงสร้าง

10.1 เมื่อได้รื้อถอนโครงตั้งพื้นออกแล้ว จะต้องปูกระดานพื้นโดยตลอดทับแนวคานซึ่งรับปั้นจั่นเว้นไว้แต่ช่องที่จะใช้ส่งวัสดุหรืออุปกรณ์

10.2 ในการขับหรือควบคุมรถยกและปั้นจั่น จะต้องจัดให้มีการให้สัญญาณตามแบบมาตรฐานและผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับเครื่องจักรดังกล่าวจะต้องได้รับการอบรมและเข้าใจสัญญาณดีแล้ว

10.3 จะต้องใช้เชือกบังคับตำแหน่ง (Tag line or guide rope) วัสดุที่ยกขึ้นหรือลง

10.4 ห้ามผู้ปฏิบัติงานโดยสารไปกับสิ่งของที่ยกอยู่ตัว

10.5 ถ้ามีการยกห้อแก๊สอะเซทิลีน หรืออุกซิเจนโดยใช้รถยกหรือปั้นจั่น จะต้องยึดห้อแก๊สดังกล่าวไว้กับโครงสร้างระบบให้มั่นคงเพื่อยกขึ้นไป

10.6 ห้ามตัดคานออกจนกว่าจะได้ทำการป้องกันไว้ให้คาน (ซึ่งผูกยึดด้วยสลิงจากรถยกหรือปั้นจั่น) แกะง่าย ซึ่งอาจจะกระแทกผู้ปฏิบัติงานหรืออุปกรณ์หรือโครงสร้างส่วนหนึ่งส่วนใดที่จะทำการรื้อออก

10.7 ห้ามรื้อโครงเหล็กโดยวิธีปล่อยให้หล่นลงมา แต่ให้ใช้วิธีผูกหอย่อนลงมาโดยใช้รถยกหรือปั้นจั่น

10.8 ถ้าจำเป็นต้องรื้อโครงเหล็กอาคารโดยไม่ใช้ปั้นจั่น จะต้องปูกระดานทับแนวคาน ซึ่งอยู่ด้านล่างถัดจากคานหรือเสาที่จะรื้อลง สำหรับข้อนี้ไม่บังคับสำหรับชั้นที่ได้รื้อไปแล้ว หรือช่องเปิดซึ่งใช้สำหรับขนส่งวัสดุเครื่องอุปกรณ์

11. อื่นๆ

11.1 ระยะเวลาการรื้อถอน 50 วัน

11.2 ถังเก็บน้ำ พ.พ. บันดาดฟ้า ให้ผู้รับจ้างรื้อจากคาดพ้าส่งคืนวิทยาลัย

(ลงชื่อ) บันดาดฟ้า ประธานกรรมการ

(นางสาวเพ็ญนา พิสัยพันธุ์)

(ลงชื่อ) บันดาดฟ้า กรรมการ

(ลงชื่อ) กรรมการ

(นางนันทวรรณ ใจกล้า)

(นายชุมพล ร่วงลือ)

